

*Amplificata loci species, populique voluptas
Circus, et inclusi moles cuneata theatri,
Templa, Palatinaque arces, opulensque moneta,
Et regio Herculei celebris sub honore lauacri,
Cunctaque marmoreis ornata peristyla signis,
Mœniaque in valli formam circumdata limbo.
Omnia qua magnis operum velut amula formis
Excellunt, nec iuncta premit vicinia Roma.*

Quæ autem Gallorum tempore Metropolis Insu-
brum erat, eadem, his post Alpes reiectis, Italiae Metropolis dicta est, ut legitur apud ^a Athanasium
epist. ad Solitarios, qua nominato Dionysio Mediolanensem Episcopo, hæc addit: [Est autem Mediolanum Metropolis Italiae.] Rectè sanè Italiae,
cum prouincia, quam Mediolanensem vocamus, Italia propriè post Con-
stantini diuisionem nominata sit. Ab hoc Imperatore, vel saltem Theodo-
sio, in septemdecim prouincias Italiam diuisam esse supra diximus, harum-
que decem vrbs Vicario paruisse, & septem alias, scilicet Venetiam cum
Istria, Æmiliam, Liguriam, Flaminiam cum Piceno Annonario, Alpes Cot-
tias, Rhætiam primam & Rhætiam secundam Vicario alteri, cuius sedes erat
Mediolani. Addam nunc has septem prouincias Italiae nomine speciatim
donatas fuisse: & licet id satis probauero, si hunc Vicarium, Italiae Vicarium
dictum fuisse ex Notitia Imperij proferam, cum nulla alia ratio istius deno-
minationis afferri possit, quam quod huius diœcesis Italia erat; tamen pluri-
bus testimoniis hanc veritatem certior faciam. Testem vocabo D. Atha-
nasium, quem distinguendum Episcopos Italiae ab Episcopis Romæ, Cam-
paniæ, Calabriæ, Apuliæ & Brutiæ, legere est in ^b epistola iam laudata.
Hincque factum, ut Episcopi prouinciæ Mediolanensis, qui subscripserunt
Conciliis Arelatensi & Sardicensi, dicantur ex prouincia Italiae. Sic in subscri-
ptionibus Sardicensis habetur: [Prothasius ab Italia de Mediolano, Vrsatius
ab Italia de Brixia, Fortunatianus ab Italia de Aquileia, Lucillus ab Italia de
Verona.] Ac ne putes hos ab Italia dictos, quatenus Italia sumitur pro toto
illo tractu, qui ab Alpibus ad fretum Siculum extenditur; sic ibidem sub-
scripserunt Episcopi aliarum decem prouinciarum. [Vincentius à Campania
de Capua, Ianuarius à Campania de Beneuento, Calepodius à Campania de
Neapoli, & Stercorius ab Apulia de Canusio.] ^c Hac prouinciarum suarum
denominatione satis testantes, solos prouinciæ Mediolanensis Episcopos ex
Italia propriè dicta tunc censerunt. At quis nescit idem prius obseruatum esse
in subscriptionibus Concilij Arelatensis primi, in quibus hæc leguntur: [Ex
prouincia Italiae ciuitate Mediolanensi Merocles Episcopus: Ex prouincia
Campaniæ de ciuitate Capuensi Proterius Episcopus: Ex prouincia Apuliæ
de ciuitate Arpiensium Pardus Episcopus.] Vnde nec dubitari potest quin
prouincia Mediolanensis primis sæculis dicta sit prouincia Italiae, sicut &
Mediolanum eiusdem Italiae Metropolis. Albam urbem, cuius Dionysius
erat Episcopus, Italiae Metropolim dictam esse apud ^d Socratem, non igno-
ro; sed Mediolanum per Albam intelligendum esse satis explicat D. Athana-
sius, dum loco ^e iam citato eundem Dionysium Mediolanensem prima-
riæ vrbs Italiae Episcopum vocat.

Quinam autem huius prouinciæ limites fuerint si quæras, non eosdem di-

^a Athan. epist. ad
Solit.

Διονύσιος ἀπὸ Με-
διολάνων, ἐστὶ καὶ αὐ-
τὴ μετροπόλις ἡ
ἰταλία.

^b Athan. epist. ad
Solit.

Ἀπὸ τῆς ἰτα-
λίας πάλαι καὶ τῆς
Γαλιτίας, καὶ τῆς
λαρκείας, καὶ τῆς
καμπανίας, καὶ τῆς
βρυτίας, καὶ τῆς
ἀπουλίας.

^c Sed Aquileia etiam
italiæ istius attribui-
tur et Verona....

^e Socrat. lib. 2. c. 29.

Διονύσιος τῆς ἐν
Ἀλβῇ, ἢ ἐν τῇ Ἀλ-
βῇ, ἢ ἐν τῇ Ἀλ-
βῇ, ἢ ἐν τῇ Ἀλ-
βῇ, ἢ ἐν τῇ Ἀλ-
βῇ.

^d Athan. epist. ad
Solit. vii. sup.